

Nr 678.

Av herr Fröderberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 225, med förslag till lag om investeringskonto för skog, m. m.

Kungl. Maj:ts proposition nr 225 syftar liksom en del andra åtgärder till att minska penningöverflödet endast genom att sterilisera visst kapital. Enligt min åsikt är i nuvarande läge detta inte tillräckligt. Något måste i detta sammanhang också göras för att på hemmamarknaden pressa tillbaka de f. n. onormalt höga priserna på skogens produkter. Den föreslagna steriliseringen av viss del av skogsinkomsterna kommer inte att på hemmamarknaden sänka priserna på skogsprodukterna med ett enda öre, vilket i nuvarande läge vore det viktigaste av allt.

Om i stället för att angripa inkomsterna av själva skogsköpen en exportskatt på skogsprodukterna infördes — eventuellt med slopande av skogsavgifterna — skulle detta betyda sänkta priser på hemmamarknaden, vilket i sin tur skulle betyda bl. a. mindre krav på subventioner vid bostadsbygandet. Det skulle också innebära, att den nya bördan icke endast drabbade skogsägarna utan att den fördelades på alla, som i nuvarande läge ha övervinster av högkonjunkturen på detta område.

Ställer man därtill de oerhörda svårigheter, som uppstå vid kontrollen av alla virkesköp, avgöranden av rotvärdets andel i priset vid leverans på vattendrag eller vid färdeväg samt förbrukningen av virke för eget behov o. s. v. emot det enkla förfarandet vid exportkontrollen, talar även detta *emot* propositionen *men för* en direkt exportskatt.

Med stöd av ovanstående koncentrerade motiveringar yrkar jag

avslag på Kungl. Maj:ts proposition nr 225 och
föreslår i stället en exportskatt — eventuellt med slopande
av exportavgifterna — av 10 procent på exportvärdet av
alla skogsprodukter,

och att den lagen träder i kraft så fort som den tekniska
utformningen detta tillåter.

Stockholm den 12 november 1951.

Gottfr. Fröderberg.